

РЕШЕНИЕ

№ 320

гр. Сливен, 03.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, V СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Анна К. Д.а

при участието на секретаря НЕДЕЛИНА М. БОЖИЛОВА
като разгледа докладваното от Анна К. Д.а Административно наказателно дело № 20232230200506 по описа за 2023 година

Производството е образувано по повод жалба от Щ. П. П. чрез упълномощен процесуален представител, против НП № 23-0804-000338 от 20.02.2023 г. на Началник Сектор в ОДМВР-Сливен, РУ Сливен, с което на жалбоподателя за нарушение на чл. 58, т.3 от ЗДвП, на основание чл. 178ж, ал.1, пр.5 от ЗДвП е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 1000 лева и „Лишаване от правно да управлява МПС“ за срок от 3 месеца. Моли НП да бъде отменено като незаконосъобразно.

Жалбоподателят, редовно призован се явява лично и с надлежно упълномощен процесуален представител, който моли издаденото наказателно постановление да бъде отменено като незаконосъобразно.

В с.з. въззиваемата страна, редовно призована не изпраща представител. По делото е постъпило писмено становище от упълномощен представител, в което се изразява становище по съществото на делото, моли издаденото наказателно постановление да бъде потвърдено.

Въз основа на събраните по делото доказателства, преценени в тяхната съвкупност и поотделно като безпротиворечиви и относими към предмета на делото, съдът установи следната фактическа обстановка:

На 19.01.2023 г. около 11:16 часа, полицейските служители св. Д. П. М.

и св. Д. Д. С. патрулирали в района на АМ „Тракия“ №А-1, попадащ в общ.Сливен. Докато изпълнявали служебните си задължения видели, че товарен автомобил „Опел М.“ с рег.№ А 3328 РА се движи по Автомагистрала № А-1- Автомагистрала „Тракия“, км.246 посока гр.София в лентата за принудително спиране. Поради това полицейските служители го последвали със служебния автомобил и го спрели за проверка до паркинга на бензиностанция „Л.“. При проверката установили, че водач е жалбоподателят Щ. П. П., а ППС е собственост на „Б. Н. Х.“ ЕООД. Водачът дал обяснение за това движение, като посочил, че пътят има неравности и движение на тирове и поради това преминава в аварийната лента.

За констатираното на жалбоподателя бил съставен АУАН № АД559085 от 19.01.2023 г. за нарушение на чл. 58, т.3 от ЗДвП. Като доказателство на водача бил иззет КТ № 7628692. АУАН бил лично получен от жалбоподателя на 19.01.2023 г., като същият посочил, че има възражения, тъй като пътят в участъка между Я.-Стара Загора не може да се кара нормално, има движение и тирове и затова минава в аварийната лента.

Въз основа на издадения АУАН , на жалбоподателя било издадено наказателно постановление № НП № 23-0804-000338/20.02.2023 година от Началник Сектор в ОДМВР, РУ Сливен, за нарушение на чл.58, т.3 от ЗДвП и е наложено наказание на основание чл.178ж, ал.1, предл.1 от ЗДвП, а именно „Глоба“ в размер на 1000 лв. и „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът изведе следните правни изводи:

Жалбата е допустима - подадена в законоустановения срок, от лице, което има правен интерес от обжалване, а разгледана по същество се явява основателна.

При съставянето на АУАН и при издаването на НП не са налице нарушения на процесуалните правила, които да водят до опорочаване на административно-наказателното производство. АУАН е издаден при спазване на императивните изисквания на чл.42 и чл.43 от ЗАНН и не създава неяснота относно нарушението, която да ограничава право на защита на жалбоподателя и да ограничава правото му по чл.44 от ЗАНН в седмодневен срок от съставяне на акта да направи и писмени възражения по него.

Атакуваното НП съдържа реквизитите по чл.57 от ЗАНН и в него не съществуват пороци, водещи до накърняване правото на защита на жалбоподателя. Спазени са и сроковете по чл.34 от ЗАНН. Както в АУАН, така и в НП, съдът намира че правилно е посочено лицето, което е нарушило ЗДвП, моторното превозно средство, както и мястото и времето на извършване на нарушението.

В тази връзка съдът счита за неоснователно възражението на процесуалния представител на жалбоподателя относно нарушение на чл.40, ал.1 и чл.42, т.7 от ЗАНН, поради посочването на един свидетел в него, а за посоченият като такъв не е конкретизирано дали е очевидец или свидетел при съставянето на АУАН. В случая актът е подписан от свидетеля Д. Д. С., като е отбелязано че същият е свидетел, присъствал при установяването на нарушението и при съставянето на акта. От разпита на двамата полицаи се установява, че св.Д. С. е очевидец и е присъствал при установяване на нарушението. Това определя, че не е било необходимо осигуряването на други двама свидетели по чл. 40, ал. 3 от ЗАНН. Фактът, че свидетелят по акта, който е присъствал, е един, не води до необходимост от осигуряване на поне още един, за да станат свидетелите двама. Използваният термин „свидетели“ в разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН не се свързва непременно с изискването те да са повече от един. Когато това е търсена последица от законодателя, той го посочва изрично – така например разпоредбата на чл. 40, ал. 3 от ЗАНН, където се изискват „двама други свидетели“. Употребата на свидетели в множествено число в чл. 40, ал. 1 от ЗАНН сочи, че няма пречка да се впишат и повече свидетели, ако те са присъствали при установяване на нарушението, но не е задължителен елемент от съдържанието на АУАН. Не е налице нередовност на акта, а още по-малко съществено процесуално нарушение.

По отношение на следващото оспорване на посочения в обстоятелствената част на АУАН термин „аварийна лента“, вместо „лента за принудително спиране, съдът също намира за неоснователно. Настоящият съд намира, че не е налице неяснота по отношение на посоченото, доколкото е ясно, че двата термина са с еднакво значение и в практиката се използват като синонимни. За пълнота следва да бъде отбелязано, че характеристиките на път „автомагистрала“ са посочени в чл.3 от Закона за пътищата“. В ал.7, т.1 на същата разпоредба от ЗП е посочено, че автомагистралите имат

самостоятелни платна за движение във всяка посока с разделителна ивица между тях, като всяко платно е с най-малко две ленти за движение и със специална лента за аварийно спиране. Това води до извода, че и законодателят определя лентата за аварийна в общия смисъл на думата, а в чл.58, т.3 ЗДвП, тя е определена като „лента за принудително спиране“, доколкото в ЗДвП е посочено, че там в аварийната лента при определени условия може да бъде спряно принудително, т.е. по независещи причини от водача.

Посочената за нарушена разпоредба на чл.58, т.3 от ЗДвП урежда забрана на водач на МПС при движение по автомагистрала да се движи, да спира в лентата за принудително спиране, освен при повреда на ППС или при здравословни проблеми на водача или на пътници в превозното средство. Нормата предвижда две изключения от правилото, при наличието на които деянието не е нарушение.

От събраните по делото доказателства се установява, че действително на 19.01.2023 г. около 11:16 часа жалбоподателят се е движел по Автомагистрала № А-1- Автомагистрала „Тракия“, км.246 посока гр.София в лентата за принудително спиране. Въпреки това съдът намира, че от събраните по делото доказателства не се доказва по безспорен начин, че жалбоподателят е извършил описаното в НП нарушение по чл.58, т.3 от ЗДвП, за което е бил санкциониран и му е наложено административно наказание, поради наличието на едно от изключенията, предвидени в посочената разпоредба на закона - здравословен проблем на водача в превозното средство.

От приетите и приложени по делото медицински документи- Епикриза издадена от УСБАЛЕ „Акад. И.П.“ ЕАД гр.София от 23.12.2022 г., Епикриза издадена от УСБАЛЕ „Акад. И.П.“ЕАД гр.София от 30.09.2021 г., Епикриза издадена от Университетска болница МБАЛ „Свети И.Р.“ЕАД София от 04.07.2016 г. се установява, че жалбоподателят е диагностициран с заболяването „макроаденом на хипофизата /пролактинома/ от 2016 г., когато е опериран. От така приложените документи се установява също, че жалбоподателят към днешна дата е с поставена диагноза „Соматопролактином. Състояние след трансфеноидална аденомектомия. Парциален хипопитуитаризъм – хипогонадизъм. Дислипидемия. Обезитет I

степен“. Установява се също, че Щ. П. действително е с назначена медикаментозна терапия на лекарствата Сандостатин ЛАР 20мг./месечно, Достинекс 6 т./седмично, Овитрел 250мкг 3 по 1 амп/седмично, Мериоферт 75 Е 2 по 1 амп/седмично. От описаното здравословно състояние на жалбоподателя става ясно, че същият е с това лечение постоянно от 2016 г., като периодично се проследява неговото здравословно състояние. От представената по делото Епикриза издадена от УСБАЛЕ „Акад. И.П.“ЕАД гр.София от 23.12.2022 г. се установява, че Щ. П. последно е постъпил за лечение и изследвания в посоченото здравно заведение на 20.12.2022 г. и е изписан на 23.12.2022 г.

От така приложените гореописани доказателства се потвърждава здравословното състояние описано от жалбоподателя. Съдът намира за достатъчно достоверно, че приложението на гореописаната хормонална терапия в съчетание с обективното състояние на човек с посоченото заболяване да настъпят здравословни смущения като шум в главата, прилошаване, световъртеж и замъгляване на зрението, в следствие на силно разтресване на тялото. Не е спорно по делото, това че посоченият участък е с неравности, като както в АУАН жалбоподателят е описал това като възражение, както и това, че движението е било натоварено, поради движещите се тирове в отсечката, обстоятелства които жалбоподателят обяснява и при изслушването си в съдебно заседание. Това, че този участък от пътя има пропадания и неравности се потвърждава също и от показанията на двамата полицейски служители.

Обстоятелството, че пътят е бил в такова състояние не е такова, което би могло да освободи от отговорност водач, които се движи в лентата за принудително спиране, но в конкретния случай точно тези неравности са били причината да се влоши внезапно здравословното състояние на жалбоподателя. Видно от горепосочената експертиза, същият е бил изписан от болнично лечение месец преди това, като в епикризата е посочено, продължаването на приема на гореописаната хормонална терапия. Освен всичко гореизложено от показанията на двамата полицейски служители се потвърждава, това което и жалбоподателят твърди в жалбата си и в изслушването си в съда, че полицейските служители всъщност не са попитали водача при проверката дали има здравословен проблем, който да го накара да шофира в тази лента.

Изхождайки от изложеното и като съобрази така установеното, съдът намира, че така описаната фактическа обстановка е непълна и съответно базираните на нея изводи на административно наказващия орган за извършено административно нарушение са погрешни. Оформени са две процесуални позиции – едната в подкрепа на констатациите по акта и НП, в който смисъл са показанията на актосъставителя и колегата му. Другата – защитната теза на жалбоподателя, обусловена от изслушването му и приложената медицинска документация **к а с а е щ а** диагноза „Соматопролактином. Състояние след трансфеноидална аденомектомия. Парциален хипопитуитаризъм –хипогонадизъм. Дислипидемия. Обезитет I степен“ и скорошно хоспитализиране, потвърждават изложената от него причина за това движение в аварийната лента. Всичко това води до извода, че от страна на жалбоподателя е било налично едно от изключенията, предвидени в посочената за нарушена разпоредба на закона - здравословен проблем на водача в превозното средство и съответно то изключва възможността да бъде ангажирана отговорността на водача за това нарушение.

Производството от административно - наказателен характер, изисква да се установи дали е деяние, което представлява административно нарушение по смисъла на чл.6 от ЗАНН, същото извършено ли е от посоченото в акта лице и извършено ли е виновно - предпоставките са абсолютни, като тежестта на доказване лежи върху административно наказващия орган. Според разпоредбата на чл. 6 от ЗАНН административно нарушение е това деяние (действие или бездействие), което нарушава установения ред на държавното управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред.

Отговорността на санкционирания не може да бъде ангажирана въз основа на предположения, съмнения и догадки, а следва да се установи несъмнено дали наказаното лице е отговорно за констатираното деяние. Отговорност за едно деяние следва да се ангажира въз основа на безспорни доказателства, че е извършено именно визираното в акт за установяване на административно нарушение нарушение, и то от лицето, сочено като нарушител.

В настоящия случай е налице фактическа необоснованост и

недоказаност на административнонаказателното обвинение спрямо жалбоподателя, поради което НП следва да бъде отменено, като незаконосъобразно.

С оглед изхода на спора, съдът намира, че следва да осъди въззиваемата страна да заплати на жалбоподателя направените в хода на производството разноси в размер на 400 лв. за адвокатско възнаграждение.

Ръководен от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НП № 23-0804-000338 от 20.02.2023 г., издадено от Началник Сектор в ОДМВР-Сливен, РУ Сливен, с което на Щ. П. Д. с ЕГН *****, с адрес: гр.Я., ж.к.“З. рог“ №4, ет.1, ап.3 за нарушение на чл. 58, т.3 от ЗДвП, на основание чл. 178ж, ал.1, предл.1 от ЗДвП, е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 1000 лв. и „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца, като **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

ОСЪЖДА ОД на МВР Сливен да заплати на Щ. П. Д. с ЕГН ***** сумата от 400 лв., представляваща разноси за адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - Сливен в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Сливен: _____